

il cesar Jožef. Duhovščina se ni vtikala v posvetne stvari, in tako je vladal v cerkvenih rečeh mir. Cerkev se je lepo razvijala, vera ni pešala, in duhovniki so bili spoštovani. Ko pa se je cesarja Jožefa pozabil, ko se je duhovščina zopet začela vtikati v posvetne stvari in se pehati, da bi povsod odločala in gospodovala, so nastali zopet boji.

Premisli, slovenski kmet, kar je pisal in ukazal največji dobrotnik cesar Jožef II. in spoznal boš, storiš dobro delo, če duhovnika ne poslušáš, kadar vtika v posvetne stvari.

Vojna v Južni Afriki.

Iz Bloemfonteina, glavnega mesta Oranja, poročajo, da bi bili Buri 10. t. m. južno Bloemfonteina naj ujeti angleško policijsko četo. Vršil se je hud boj, v katerem so bile na obeh straneh znatne izgube. Angleži so se le z največjo težavo rešili. Ta boj dokazuje, da niso Angleži niti sredi Oranja, blizu glavnega mesta gospodarji dežele. Buri hodijo sem ter tja in napadajo angleške čete, ki so večinoma le ob ozemskih progah, v notranjih delih dežele pa Angleži nimajo nikjer obstanka. Vojni minister Brodrick je v zbornici izjavil, da ni istina, da se velik del vojske iz južne Afrike domov, in da se vojna začne na nov način. Potemtakem je resnično samo to, da Angleži v Transvaalu umaknejo le na omenjenem med Durbanom, Maritzburgom in Johannesburgom, karaj velik del Transvaala izročè zopet Burom. Pomembno je potem, da je angleška vlada slabe volje in nervozno išče sredstev, ki bi končali vojno čim prej. „Weekly Dispatch“ poroča, da je sklenil v sredo vojni svet lotiti se najenergičnejših sredstev, da bi dosegli konec vojne. Kitchener izda novo proklamacijo, ki pozove Bure, naj se udajo nemudoma, sicer jim konfiscirajo premoženje, ter jih kot navadne zverje obesi in postreli. Pri katerih pa ta strašna

je zopet svoje delo kakor prej opravil in skozi keno luknjo copernici zaklical: „Potegni me segor ti copernica stara, gor bo šlo malo težje, jaz čisto bregj.

„Ali imaš kresalo tudi?“ ga vpraša ona. „Sabljo!“ pravi on, „to sem pa pozabil.“ Hitro pokresalo in copernica ga potegne gor in glej, zopet al na cesti, težek in debel kakor bi imel povreči cekine jutri.

Sedaj vpraša Imbre baburo, kaj misli ona s kresalom. „To ti ni nič mar“, ga zavrne ona. „Dobil si je, meni pa daj kresilo!“

„Ah kaj!“ zareži se on. „Povej mi takoj, zakaj rabiti kresalo, ali pa ti razkoljem s sabljo bu-

Ne!“ prosi baba; ali v tistem hipu pa je že na tleh, strese on ves denar v predpasnik, spravi in se poda proti mestu.

Vojaka prostaka postal je kavalir. Pripovedo mu je o vsem lepem razkošnem mestnem življenju. Zvedel je pa tudi o kralju in njegovi lepi princezinji.

grožnja ne zaleže, pa naj vpliva ljubeznjivost in potrpežljivost angleških dam, katere pošlje Kitchener z „milimi darovi“ v taborišče Burov. Ker so Buri poštenjaki in pobožni možje trdne morale in kremito zvestobe, se tem ljubeznivim Angležinjam ni bati posebne nesreče, a tudi ne nadejati posebnega uspeha. Ljubeznivost Angležinj naj opravi pri Burih to, česar brutalna barbarščina Angležev ne zmore! Ali česa se imajo Buri nadejati, če se udajo, je povedal premier-minister sir Gordon Sprigg: Angleži prenapolnijo Transvaal in Oranje s svojimi priseljenci, da bodo Buri kmalu v manjši v lastni domovini! Angleži lažejo, ker slikajo burske čete kot razcapane tolpe brez organizacije, orožja in obleke. Resnica je marveč, da so Buri organiziranejši kot Angleži, in da imajo vsega dosti, ker si znajo dobiti orožja in živil pri Angležih. Buri prihajajo celo prav pred Pretorijo in odvajajo živino! Nedavno se je vršil boj z Buri toli blizu Pretorije, da se je videl iz mesta ogenj pušk! Kitchener je sporočil v London, da usnuje troje kolon konjenikov in pešcev, s katerimi bo zasledoval neprestano troje oddelkov Burov. Zasledovati jih hoče do zadnjega in uničiti poslednjega moža. Burom primanjkuje zdravnikov, zato jih umira primeroma več kakor Angležev, ki imajo zdravnikov dovolj. V taborišču ujetnikov, kjer je okoli 80.000 burskih mož, žensk in otrok, je samo v juniju umrlo 777 oseb, dočim so izgubili Angleži med 220.000 mož 467 mož — z vštetimi padlimi!

London 24. julija. Kitchener javlja iz Pretorije, da so Buri iz Kapstadta došli vlak z živili, orožjem in municijo napadli, ga izpraznili in potem užgali. 4 angleški vojaki so bili ubiti, 18 je bilo ranjenih.

Razne stvari.

„Fihpos“ se silno jezi in pravi, da mu je dal to lepo ime „Štajerc“. Mi mu v tolažbo povemo, da si ni „Štajerc“ izmislil tega priimka, pač pa nam ga je povedal

„Kje bi se jo lahko videlo?“ je vprašal.

„Nje se ne more videti!“ dobil je odgovor. Ona stanuje v gradu iz kufra, ki je ves s zidovjem in turmi obdan. Nikdo razun kralja ne sme k njej, ker je prerokovano, da bode ona enega čisto prostega vojaka v zakon dobila, kar pa kralj nikakor privoliti ne more.“

Jaz bi jo pa vendar rad videl! si misli vojak, ali zato sploh ni mogoče dobiti dovoljenja in živel je veselo dalje, obiskaval teatre, se vozil v kraljev vrt ter dajal tam ubožcem denarje, kar je od njega bilo lepo; vedel je še iz prejšnjih časov sem, kako je, če človek nima groša pod palcem. On bil je bogat, kupil si lepo obleko in pridobil mnogo prijateljev, ki so mu vsi rekli, da je najboljši človek, plemenit mož in to je Imbretu ugajalo. Ali ker je vsaki dan denarje le ven dajal, a nič dohodkov imel, se je njegova kasa polagoma izpraznila, ostala sta mu samo še dva groša. Odpovedati se je mogel vsemu dobremu življenju in zapustiti lepe sobe ter se preseliti v prosto kamrico daleč gori pod streho, kjer si je moral sam čevlje krtačiti in knofe šivati.